

του εις τὸ τραπέζι, ὅπου ἡ μίς Μπρίτζ ἐπρόχειματιζεν. Αὐτὴ ἐμειδιάσα.

— Ἐννοῶ τί ἐπιθυμεῖς, μικρὴ μπόυ, τῷ εἶπε· νὰ ἐπισκερθῆς τὰς γαίαις σου, δὲν εἶν' ἔτσι;

— Φυσικά! ἀπεκρίθη ὁ Ραούλ. Δὲν

«Τώρα ἦτο καὶ ἰδιοκτήτης!» (Σελ. 399, στ. α')

εἶνε] ἀσταῖο νὰγοράσω ἑκατὸν ἑκτάρια γῆς χωρὶς νὰ τὰ ἰδῶ ποτέ, νὰ ἔχω κτήμα καὶ νὰ μὴ τὸ γνωρίζω;

— Μπᾶ! ἔλαμεν ὁ Σέρ Ράλφ, γιὰ ἑκατὸν ἑκτάρια δὲν ἀξίζει; κανεὶς νὰ ἐνοσχληθῇ.

Ἄλλ' ὁ μικρὸς καλλιτέχνης δὲν ἦτο αὐτῆς τῆς γνώμης. Ἐκατὸν ἑκτάρια τῷ ἐφαίνοντο σπουδαία ἰδιοκτησία καὶ ἤθελα πολὺ νὰ τὴν ἐβλέπε. Ἐπειτα τὸ παιδί εἶχε τὴν ἰδέαν του. Καὶ δειλὰ-δειλὰ τὴν διετύπωσε:

— Μίς Μπρίτζ, εἶπε, ἂν θέλατε, θὰ ἤμουν πολὺ εὐτυχῆς νὰ σᾶς δεχθῶ ἐγὼ ἐκεῖ-πέρα, στὸ κτήμα μου... Ὅθ' ἤθελα νὰ σᾶς προσκαλοῦσα εἰς ἕνα γεῦμα ποῦ θὰ σᾶς τὸ ἔκανα ἐγὼ, μὲ δικά μου ἔξοδα... Μοῦ φαίνεται ὅτι θὰ μοῦ φέρετε εὐτυχία, ἂν δεχθῆτε τὴν πρόκλησί μου καὶ ἂν ἔλθετε μαζί μου νὰ ἐπισκερθῆτε τὸ κτήμα μου.

Δὲν ἤμποροῦσαν νὰρνηθοῦν πρόκλησιν με τὴν λεπτότητα διατυπωθεῖσαν. Ἡ μίς Μπρίτζ ἐδέχθη, καθὼς καὶ ὁ Σέρ Ράλφ, καὶ ἡ ἐκδρομὴ ὤρισθη διὰ τὴν ἐπαύριον.

Ὅθ' ἐπῆγαιναν με τὸν σιδηρόδρομον ὡς τὸ Πίσι-Μαλμίδα καὶ ἀπὸ ἐκεῖ θὰ ἐξηκολούθουν τὸ ταξεῖδι των ἐριπποι μέχρι τοῦ κτήματος τοῦ Ραούλ, τὸ ὅποιον θὰ ἐγνωρίζαν ἀπὸ τὸ σχέδιον τὸ ἐπισυνημμένον εἰς τοὺς τιτλους τῆς ἰδιοκτησίας. Μόλις ἔλαβε τὴν ὑπόσχεσιν τῆς κυρίας του, ὁ Ραούλ ἀπεφάσισε νὰ τὴν περιποιηθῇ ἡγεμονικῶς. Δὲν τῷ παρουσιάζετο συγγὰ ἡ εὐκαιρία νὰ φιλοξενῇ τὴν μίς Μπρίτζ κ' ἐννοῦσε νὰ γίνονν ὅλα εἰς τὴν ἐντέλειαν.

Ὅλην τὴν ἡμέραν ἔτρεχεν εἰς τὰ ξενοδοχεῖα, εἰς τὰ ζαχαροπλαστεία, παρραγγέλλων φαγητὰ καὶ γλυκίσματα ἄρθονώτατα. Ἐκλεκτὰ κρασιά, σαμπάνιες, ἀκόμη καὶ ἄνηθ, —σπάνιον πρᾶγμα εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον,— ἐγέμισαν μεγάλα καλάθια κ' ἐφορτώθησαν εἰς τὸν σιδηρό-

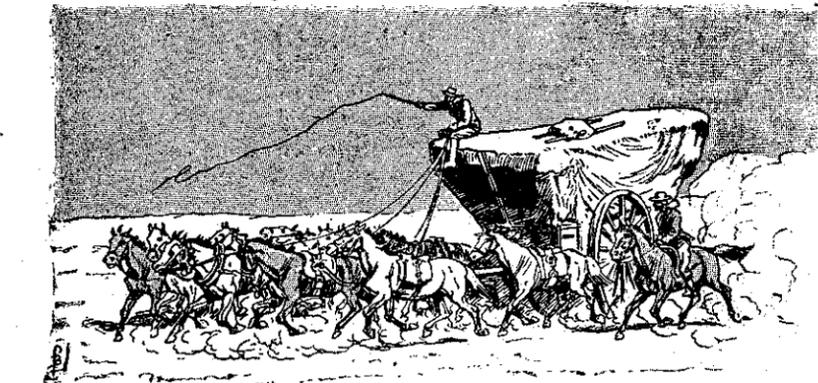
δρομον. Τὴν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεως, εἰς τὸν σταθμὸν, πρὸ τοῦ σφυρίζοντος τραίνου ὁ Ραούλ δυσχερῆσθη ὀλίγον ἐπειδὴ ἡ μίς Μπρίτζ τοῦ παρουσίατε δύο κυρίες, οἱ ὁποῖαι θὰ ἐλάμβανον μέρος εἰς τὴν ἐκδρομὴν. Ἡθελε νὰπολαύσῃ τὴν διασκέδασιν ἐκείνην μόνον με τὴν κυρίαν του καὶ με τὸν Σέρ Ράλφ καὶ ἡ παρουσία τῶν δύο ἀγνωστων τὸν ἐστενοχωροῦσε. Ἡσυχασεν ὅμως ὅταν τοῦ ἐξήγγησαν ὅτι ὁ ἕνας ἔκ. Μποδέλ, ἦτο μηχανικὸς γεωλόγος κ' ἐγνώριζε θαυμασιῶς τὴν χώραν, τὴν ὁποίαν θὰ ἐπισκέπτοντο. Χάρης εἰς αὐτὸν, θὰ εὕρισκε με μεγαλειτέραν εὐκολίαν τὴν ἀκριβῆ τοποθεσίαν τοῦ κτήματος καὶ θὰ ἐμάθθανε

τὴν ἀξίαν τῶν γαιῶν του. Ὁ ἄλλος φίλος τῆς μίς Μπρίτζ ἦτον ἕνας πλούσιος ἔσταν τσιέρος, ὁ ὅποιος ἀνέλαθε νὰ προμηθεύσῃ εἰς τοὺς ἐκδρομεῖς ἄλογα καὶ ἀμάξια. Ὁ Ραούλ τὸν ἤκουσε νὰ λέγῃ: — Ἐπιτηλεγράφησα στὸν ἐπιστάτη μου νὰ μᾶς φέρῃ στὸ σταθμὸ μιά τρεπὲ λ λ α ἀπὸ εἰκοσι ἄλογα καὶ τὸ μεγάλο ἀμάξι. Ἐτσι, μίς Μπρίτζ, — προσθέσεν ἀποτεινόμενος μ' εὐγένειαν πρὸς τὴν νεαρὰν γυναῖκα, — θὰ εἰσθε βέ ρ υ κ ὦ ν φ ο ρ τ α μ π λ!

Ἐξεκίνησαν λοιπὸν βράδου-βράδου, ἀπὸ τὴν Μπάγια-Μπλάνκα μαζί με τοὺς ὑποχρεωτικὸς ἐκείνους κυρίους, οἱ ὁποῖοι

τὸν ἤκουσε νὰ λέγῃ: — Ἐπιτηλεγράφησα στὸν ἐπιστάτη μου νὰ μᾶς φέρῃ στὸ σταθμὸ μιά τρεπὲ λ λ α ἀπὸ εἰκοσι ἄλογα καὶ τὸ μεγάλο ἀμάξι. Ἐτσι, μίς Μπρίτζ, — προσθέσεν ἀποτεινόμενος μ' εὐγένειαν πρὸς τὴν νεαρὰν γυναῖκα, — θὰ εἰσθε βέ ρ υ κ ὦ ν φ ο ρ τ α μ π λ!

Ἐξεκίνησαν λοιπὸν βράδου-βράδου, ἀπὸ τὴν Μπάγια-Μπλάνκα μαζί με τοὺς ὑποχρεωτικὸς ἐκείνους κυρίους, οἱ ὁποῖοι

«Τὸ πελοῖριο ἀμάξι με τὰ δώδεκα ἄλογα...» (Σελ. 406, στ. γ')

θὰ διευκόλυναν τὸ ταξεῖδι. Ὅλην τὴν νύκτα ἔτρεξαν με τὸν σιδηρόδρομον καὶ τὸ πρωὶ ἐφθασαν εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Ρίο Κολοράντο. Εἰς τὰς ὀκτὼ ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Πίσι-Μαλμίδα.

Ἀπέναντι τοῦ σταθμοῦ, ὀλίγα καλὺ-βαί, τὰς ὁποίας ἐσκόλιζαν λαγευκαίαι, σκονιασμένοι καὶ σχεδὸν ἀπεξηραμένοι ταμαρινεαί, ἀπετέλουν ὀλόκληρον τὸ χωρίον.

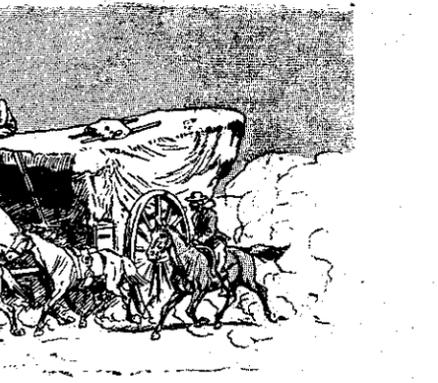
Φλογερὸς ἥλιος κατέκαιεν ἤδη τὴν κατακαύκλινην πεδιάδα.

Ὅταν ὁ Ραούλ εἶδε τὴν ἀπελιπτικὴν ἐκείνην ἐρημίαν, ἐνόησε πόσον ἀπαραίτητος τοῖς ἦτο ἡ συνδρομὴ τοῦ πλουτοῦ ἐσταντιστέρου, ὁ ὅποιος ἠθέλησε νὰ τοὺς συνοδεύσῃ. Χάρης εἰς αὐτὸν, τῶνται, ἕνα θαυμασιὸν ἔχημα τοὺς ἐπερίμενε πρὸ τοῦ σταθμοῦ. Ἦτο ἕνα πελοῖριον ἀμάξι με τέσσαρας ἐλαφροὺς καὶ πολὺ ἀπέχοντες ἀλλήλων τροχοὺς, ἐσωδιασμένον μ' ἐδῶλια καὶ σκεπασμένον με μίαν μεγάλην σκιάδα, διὰ νὰ προστασίξῃ τοὺς ἐπιβάτας ἀπὸ τὰς θερμὰς ακτίνας τοῦ ἡλίου. Εἰς τὸ ἀμάξι αὐτὸ ἦταν ζευγμένα, ἡ μᾶλλον δευτέρου οὐδὲν-μὴδην, με μίαν γρασιχὴν ἀταξίαν, δώδεκα ἄλογα, περιστοιχιζόμενα ἀπὸ ἱππεῖς.

Ἄλλα δώδεκα ἠκολούθουν, ἔτοιμα νὰντικαταστήσουν τὰ πρῶτα μόλις θὰ ἐκουράζοντο.

Ὁ Ραούλ, παίζων πολὺ σοβαρὰ τὸν ρόλον τοῦ ξεκίνητος οἰκοδεσποτοῦ, ἐπεστάτησεν εἰς τὴν μεταφορὰν καὶ τὴν φόρτωσιν τῶν τροφίμων. Καὶ ἀφοῦ ἀνέβησαν ὅλοι, τὸ πελοῖριον ἀμάξι με τὰ δώδεκα ἄλογα ἐξεκίνησε καλπάζον. Τὰ πέταλα τῶν ζώων, οἱ κραδαμοὶ τῶν μαστιγίων καὶ αἱ κραυγαὶ τῶν ὀδηγῶν, ἀπετέλουν συναυλίαν ἐκχωφαντικὴν.

Ἀφοῦ διήνυσαν τὰ πρῶτα χιλιόμετρα, ὁ Ραούλ κατενόησε καὶ τὴν χρησιμότητα τῶν πολλῶν ἄλόγων, ποῦ εἶχε φέρῃ ὁ προνοητικὸς ἔσταν τσιέρος. Εὐθὺς ὡς ἀφήσαν τὴν κοιλάδα τοῦ Ρίο Κολοράντο, εἰσῆλθον εἰς ἀμμόδεις ἐκτάσεις, ὅπου οἱ τροχοὶ ἐδουρίζοντο μέχρι

τοῦ ἄζωνος, μόλις δὲ καὶ μετὰ βίας τὰ δώδεκα ἄλογα ἤμποροῦσαν νὰ σύρουν τὸ ἀμάξι. Ὁ μικρὸς ἔβλεπε με ἀνησυχίαν τὴν ἔρημον ἐκείνην τῆς ἐλαφροῦς κυματιστῆς ἀμμου, ὅπου μόνον ἀραιὰ δεινδρύλλια ἀνυψοῦντο ἐν τῷ μέσῳ χάρτων ἐρηδῶν, ἀργυροχρότων.

— Ἄν τὸ κτήμα μου εἶχ' ἕτοιμα γῆ, ἔλεγεν εἰς τὸν γεωλόγον, δὲν θὰ εἶνε βέβαια οὔτε εὐμορρο, οὔτε γόνιμο. Ἄλλ' ὁ κ. Μποδέλ τὸν καθήσυχασεν. — Ὅχι, τῷ εἶπε· κατὰ τὸ σχέδιον ποῦ

ἔχετε, τὸ κτήμα σας εὐρίσκεται πρὸ ἀνατολικά καὶ ἀπέχει ἀπὸ ἐδῶ καμμιὰ πενήντα χιλιόμετρα. Εἶνε δηλαδὴ πλησίον εἰς ἕνα ἄλλο ποτάμι, τὸ Ρίο Νέγκρο, τοῦ ὁποίου αἰ ἔχθαι εἶνε ὠραία καὶ καταλλήλοτατα διὰ καλλιέργειαν. Αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ ὕψος του, δηλαδὴ ἀπὸ τὸ εὐκόλον ἢ τὸ δύσκολον τῆς ἀρδεύσεώς του. Θὰ τὸ ἰδοῦμε!

Διὰ νὰ περᾶ ἡ ὥρα εὐχάριστα, ἡ μίς Μπρίτζ ἄρχισε νὰ λέγῃ διάφορα τραγούδια, ὁ δὲ Ραούλ, μ' ὅλα τὰ τινάγματα

τοῦ ἀμαξιοῦ, διεσκέδαζε ζωγραφίζων εἰς τὸ λεύκωμα του καμικωτάτας γελοιογραφίας τῶν ταξιδιωτῶν

Ὁ μικρὸς πατριώτης

Τέλος, εἰς τὰς ἑνδεκα τὸ πρωὶ, ἐφθασαν εἰς τὸ μέρος τὸ σημειωμένον ἐπὶ τοῦ σχεδίου, τὸ ὁποῖον συνεβουλεύετο ὁ μηχανικὸς. Μετὰ τὴν εὐχαρίστησιν ὁ Ραούλ παρατήρησεν ὅτι μερικὰ ὠραία δένδρα ὕψοντο εἰς τὰ περιχώρα. Τί εὐτυχία ἂν τὰ δένδρα αὐτὰ ἀνῆκον εἰς τὸ κτήμα του!

Ὁ μηχανικὸς κατερίνετο νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν θέσιν του κ' ἐνθ' ἐμετροῦσεν, ἐλογάριαζε κ' ἐμελετοῦσε τὸ σχέδιον, ὁ μικρὸς μὲς φίλος ἐκὺπταζε με τὴν συγκίνησιν τοῦ ἰδιοκτήτου τὸ ἔδαφος ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον τοῦ ἀνῆκε. Εὕρισκε καὶ μὲν ὅτι ἦτο κάπως ἔρημον, κάπως γυμνόν, κάπως ἀμμόδες, τὸν ἐβεβαίωσαν ὅμως ὅτι ἡ χώρα ἦτο πλήρης μέλλοντος καὶ ἔβλεπε ἀπὸ τῶρα τὴν πεδιάδα ἐκείνην σκεπασμένην ἀπὸ τερπνὰ ἀγροκήπια καὶ πλουσίας φυτείας, —πρᾶγμα, τὸ ὅποιον θὰ συνέβαιεν ὀπωσδήποτε μετὰ τινα ἔτη.

Ἐν τούτοις ὁ μηχανικὸς εἶχε φυτεύσῃ τὸ μαστοῦνι του εἰς τὸ ἔδαφος κ' ἐχάρασσε γραμμάς, αἱ ὁποῖαι περιώριζαν τὴν ἰδιοκτησίαν.

Ὁ χαρὰ! τὰ ὠραία δένδρα ἦσαν μετὰ!

Ἀμέσως ἐξέλευσαν τὸ ἀμάξι ὑπὸ τὴν προστατευτικὴν σκίαν ἑνὸς γιγαντιαίου ἀλ γ κ α ρ ρ ὀ μ π ο υ, καὶ ὁ Ραούλ ἀνέλαθε πάλιν τὸν ρόλον τοῦ οἰκοδεσποτοῦ. Βοηθούμενος ὑπὸ τῶν ἱπποκρίτων, ἄδειασε τὰ καλάθια του, τὰ ὁποῖα πραγματικῶς

εἶχαν ἀπ' ὅλα τὰ καλὰ καὶ ἐν ἀρθονίᾳ. Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, πλοῦσιον γεῦμα παρατίθετο εἰς λευκὰ τραπεζομάνδουλα, ἀπλωμένα ἐπὶ τοῦ ἔδαφους. Ὁ Ραούλ εἶχε φροντίσῃ δι' ὅλα — ἔφερεν ἀκόμη, βλέπετε, καὶ τραπεζομάνδουλα, ποῦ ἦτο πολυτέλεια ἀσυνήθης εἰς τὴν κάμπαν.

Ὅταν ἡ μίς Μπρίτζ καὶ οἱ σύντροφοὶ τῆς ἐπέστρεψαν ἀπὸ τὸν περίπατον των ἀνὰ τὰ περιχώρα καὶ εἶδαν τὰ ἐκλεκτὰ φαγητὰ ποῦ τοὺς ἐσπερίμεναν, ἐξεπλάγισαν πολὺ εὐαρέστοι.

— Ἐλαμεν, βλέπω, τρέλλες, μὰ ὦ μ π ὀ ὦ! εἶπεν ἡ Ἀμερικανίς.

Ἄλλ' ὁ Ραούλ ἀπεκρίθη ἀβροφρόνως, μετὰ τρέμουσαν κάπως φωνήν.

— Μίς Μπρίτζ, δὲν εἶνε τρέλλα, ἀλλά: εὐχαρίστησις γιὰ μένα καὶ καθῆκον νὰ ὑποδεχθῶ ὅσοι μποροῦ καλλιτέρας, ἐκείνην ποῦ τῆς ὀφείλω τὴν εὐγνωμοσύνην.

Χωρὶς νὰποκριθῇ, ἡ Ἀμερικανίς ἔτεινε τὴν χεῖρα τῆς πρὸς τὸν μικρὸν τῆς φίλον, ὁ ὅποιος τὴν ἐφίλητε με συγκίνητιν. Ἴσως μάλιστα, — δὲν θὰ ἤμποροῦσε κανεὶς οὔτε νὰ τὸ ἀρνηθῇ, οὔτε νὰ τὸ θεβαιώσῃ, — κ' ἕνα δάκρυ εὐτυχίας ἐβρεξεν ὀλίγον τὸ λεπτόν καὶ λευκὸν ἐκεῖνο χερί· ἀλλ' ἡ μίς Μπρίτζ διέκοψε γρήγορα αὐτὰς τὰς τρυφερότητας, ποῦ δὲν ἦσαν τοῦ χαρακτῆρός τῆς, κ' ἐφώνησε φαιδρά:

— Ἐ! δὲν καθήμεθα στὸ τραπέζι; — Σταθῆτε μιά στιγμὴ! παρεκάλεσεν ὁ Ραούλ. Σᾶς ἐτοίμασα καὶ μιά ἐκπληξί. — Στεκόμαστε! Τί ἐκπληξί!... Ὁ μικρὸς, χωρὶς λέξιν, ἔτρεξεν εἰς τὸ ἀμάξι καὶ, ἐρευνησας εἰς τὸ βᾶθος ἑνὸς τῶν κιβωτιῶν του, ἐπέστρεψε μετ' ὀλίγον κρατῶν ἕνα μακρὸν καὶ μυτερόν εἰς τὸ ἄκρον κοντάρι, εἰς τὸ ὅποιον ἦτο τυλιγμένον ἕν ὕφασμα.

Ὅλοι ἀπορούσαν τί νὰ ἦτο ἄραγε αὐτὴ ἡ ἐκπληξίς, ποῦ θὰ τοὺς ἔλαμναν ὁ Ραούλ. Ἀλλὰ γρήγορα τὴν εἶδαν. Ὁ μικρὸς μὲς φίλος ἐφύττυσε βαθεῖα τὸ μακρὸν κοντάρι εἰς τὸ μέσον τοῦ κτήματος του καὶ ἐξετύλιξε τὸ ὕφασμα, τὸ ὅποιον δὲν ἦτο παρὰ μιά σημαία. Ἡ

«Ἐνα δάκρυ ἐβρεξε τὸ λεπτόν ἐκεῖνο χερί...» (Σελ. 407, στ. β')

τρίχρους σημαία τῆς Γαλλίας, ἡ ὁποία ἤρχισε νὰ κυματίζῃ με χάριν εἰς τὸ ἔλαφρον καὶ παιγνιδιάρικον ἀεράκι...

Ναί, αὐτὴν τὴν ἐκπληξίαν εἶχεν ἐτοιμάσῃ ὁ μικρὸς πατριώτης: Εἰς τὸ κτήμα του, ἐνώπιον τῶν ξένων του, ἠθέλησε νὰ στήσῃ τὴν σημαίαν τῆς πατρίδος του. Ὡς Ἰάλλος, ἔστησε τὴν γαλλικὴν, ὅπως, ἂν ἦτο Ἑλληὴν, θὰ ἔστησε τὴν ἐλληνικὴν... Τὸ κίνημα τοῦ ὅμως συνεκίνησεν ὅλους τοὺς παρισταμένους, πρῶτον διότι ἡ φιλοπατρία εἶνε συγκινητικὴ ὑπὸ πᾶσαν σημαίαν, καὶ δεύτερον διότι ἡ Γαλλικὴ εἶνε μιά σημαία εὐγενῆς, ἐνδοξοῦς καὶ ἀγαπημένη ἀπ' ὅλον τὸν κόσμον! (Ἐπεται τὸ τέλος).

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

α) Παιγνιον

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ὀμηρικοῦ Ἡρώος

Table with 4 columns and 4 rows of Greek letters: ΔΙ, Α, ΟΣ, ΔΙ; ΕΜ, ΠΟΙ, ΦΑΡ, ΠΟ; ΛΟΣ, Ι, ΤΡΟΣ; ΓΟ, ΔΑ, ΜΑ, ΚΟ; ΡΟΣ, ΣΚΑ, ΚΗ, ΡΟΣ

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ σὺλλαβαὶ αὐταὶ ὥστε νὰποτελεσθοῦν πέντε ἐπαγγελματικά.

β) Λινγμμα

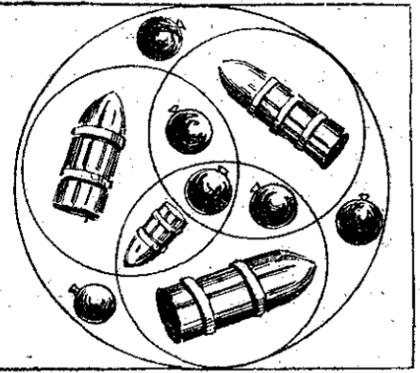
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀστέως τῆς Δόξης Τὸ ἔνδοξόν μου, παριστᾶ Ἐν ἄγριον θηρίον. Συγγρῆνως κ' ἕνα ποταμὸν Ἐκφράζει, — ξεύρεις ποῖον;

γ) Διὰ τοὺς Γαλλομαδεῖς

Enigme

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Συμμεναίτου Διαβολοῦ Cinc voyelles, une consonne, En français composent mon nom Et j' ai, sur ma personne, De quoi écrire sans crayon.

Πύσεις τοῦ 49ου φύλλου

α.) Ἴδου πῶς θὰ ἐγγραφῶν οἱ κύκλοι ὥστε νὰπομνησθοῦν ἑνὸς τῶν τῶν βλήματα. — β.) Ἡ τιμὴ τιμὴ δὲν ἔχει καὶ χαρὰ ἔστον ποῦ τὴν ἔχει.

Η ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ' (Συνέχεια)

Ο Μωρίς Ζιλλάρ δεν ήπατατο, χαρακτηρίζων τὰ μέλη τῆς Δέσχης τῶν Ἀνικητῶν ὡς δειλοὺς καὶ ἀνάνδρους. Εἰς τὸν πρῶτον κίνδυνον, ἐτρέποντο ὅλοι εἰς φυγὴν, χωρὶς νὰ τοὺς μέλη καθύλου διὰ τὸν ἀρχηγόν των. Τόσον εἶνε ἀληθές, ὅτι μεταξὺ κακούργων, ὁ ἀληθινὸς ἠρωϊσμός εἶνε πρᾶγμα ἀγνωστον!

— Οὐρά! ἐφώνησε τότε ὁ νεαρὸς ντέτεκτιβ, κατακυλῶν τὴν κλίμακα οὐρά! Ἡ βοήθεια ἐφθασε! Ἀνεβήτε γρήγορα στὸ κατάστρομα! Ἐλάτε, κυρία Χόλκερ, ἐλάτε ὅλοι! Κυτάξτε τὸ βαπόρι ποῦ πλησιάζει!... ἐσωθήκαμε!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣ'

Ἡ ἀπειλή τοῦ Σίμωνος

Τὴν ἐπαύριον, μόλις ἐξύπνησεν, ὁ μαρκήσιος Δερινὺ ἔλαβε σχεδὸν συγχρό-

Χόλκερ καὶ τῆς οικογενείας του». Δὲν μπορῶ νὰ ἐνοήσω πῶς ὁ Ἀμερικανὸς καὶ ὁ φίλος μας Μωρίς συνητήθησαν, Κάτι θὰ συνέβη βέβαια. Σὲ λίγο θὰ τὸ μάθωμεν διὰ τοῦ ταχυδρομίου.

Πραγματικῶς, τὴν ἰδίαν ἡμέραν, ὁ μαρκήσιος ἔλαβε δύο ἐπιστολάς. Ἡ μία ἦτο τοῦ Μωρίς καὶ ἡ ἄλλη τοῦ Χόλκερ, οἱ ὁποῖοι τῷ διηγούντο λεπτομερῶς τὰ διαδραματισθέντα ἐπὶ τοῦ «Καρχαρίου».

Ὁ Μωρίς ἐτελείωνε τὴν ἐπιστολήν του ὡς ἐξῆς: «Οὔτε ἓνα μαργαριτάρει δὲν ἔλειπεν ἀπὸ τὴν συλλογὴν. Ἡ ἐπιχειρήσις τοῦ Μάκ Βέιρρ ἀπέτυχε καθολικηρίαν. Ἐπιστρέφω εἰς Λονδὶνον μὲ τὸ προτεχὲς ἀτμόπλοιον, διὰ νὰ ἐξακολουθήσω τὰς ἐρεῦνας μου πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν ἐπιστολῶν.»

— Καλὸ παιδί! εἶπε μὲ συγκίνησιν ὁ μαρκήσιος. Πάντα τοὺς ἄλλους συλλογίζεσαι, ποτὲ τὸν ἑαυτὸ του. Δὲν εἶδα ἀκόμη εὐγενέστερο χαρακτήρα, ἀγαπήτέ μου Βωτιέ... Ὡ, ἂν ὁ υἱός μου τοῦ ἐμοίαιζε, τί εὐτυχὴς καὶ ὑπερήφανος θὰ ἦμουν!... Δυστυχῶς ὅμως... Ἀλήθεια,

ἐπισκεφθοῦμε μαζί τὴ Νορμανδία, τὴν πατρίδα σας! Ἐλάτε, φίλε μου, σκεφθῆτε!...

Ἄλλ' οὔτε ἡ δελεαστικὴ αὐτὴ πρότασις δὲν συνεκίνησε τὸν Μωρίς.

— Τὴν πατρίδα μου; εἶπε μελαγχολικῶς, τὴ Ρουέν; Ἀλλοίμονο, κύριε Χόλκερ, δὲν θὰ γνωρίζετε ἴσως ὅτι εἶμαι ὄρφανός. Πατρίς μου εἶνε ὅλη ἡ Γαλλία. Δὲν ὑπάρχει μέρος τοῦ Γαλλικοῦ ἐδάφους ποῦ νὰ μοῦ εἶνε ἰδιαιτέρως ἀγαπητόν, διότι πουθενά δυστυχῶς δὲν ἔχω οικογένεια. Ἡ Ρουέν ἡ μάλιστα θὰ μοῦ ἔφερε λυπηρὰς ἀναμνήσεις. Ἐκεῖ μοῦ ἔκλεψαν τὴν κασσετίνα τοῦ καλοῦ μας κ. Δερινύ. Ἐγὼ ὑπῆρξα ὁ ἀκούσιος αἰτιος αὐτῆς τῆς κλοπῆς, ποῦ θὰ ἠκούσατε ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ μαρκηρίου τί φοβεράς συνεπειὰς εἶχε. Ἐγὼ ἱερὸν καθήκον νὰ ἐκπληρώσω καὶ δὲν θὰ ἠσχάσω ὅσον μένει ἀνεκλήρωτον. Ὁρκίσθη νὰ ἐπανεύρω τὰ ἔγγραφα ποῦ εἶχε μέτα ἡ κασσετίνα. Ἡ παρουσία μου εἰς τὸ Λονδὶνον εἶνε ἀπαραίτητος καὶ μὲ ὅλην τὴν λύπην ποῦ αἰσθάνομαι, ἐποχωρίζο-

ως δύο τηλεγραφήματα, τὰ ὁποῖα τὸν συνεκίνησαν πολὺ.

Τὸ πρῶτον ἀνήγγελλε τὴν αἰσίαν ἀρτίξιν τοῦ Μωρίς Ζιλλάρ εἰς Χάβρη, μετὰ τοῦ Οὐίλλιαμ Χόλκερ καὶ τῆς οικογενείας του, καὶ τὴν προσεγγὴ ἐπάνοδον τοῦ νεαροῦ ντέτεκτιβ εἰς Λονδὶνον.

Τὸ δεύτερον περιεῖχε τὰ ἐξῆς:

«Κατεδικάσθη εἰς πέντε ἐτῶν καταναγκαστικὰ ἔργα. Γνωρίζω ποῦ εὐρίσκονται αἱ ἐπιστολαὶ καὶ θὰ τὰς ἔχετε ἀνεργήσετε νὰ μοῦ δοθῇ χάρις ἢ νὰ δραπευθεῖσω.—Ρ»

Ὁσῆν χαρὰν τὸ πρῶτον, τὴσῆν λύπην ἐπροξένησε τὸ δεύτερον τηλεγράφημα εἰς τὸν ἀτυχῆ πατέρα. Καὶ εἶπεν εἰς τὸν Βωτιέ:

— Κατεδικάσθη εἰς πέντε ἐτῶν καταναγκαστικὰ ἔργα! Ὁ κακόμοιρος! Ἐέρετε ὅμως τὰ νέα; Ὁ Μωρίς δρίσκειται στὴ Χάβρη!

— Στὴ Χάβρη! ἀνέκραξεν ὁ ἀδαμαντοπώλης.

— Μάλιστα, στὴ Χάβρη. Καὶ τὸ περιεργότερον εἶνε, ὅτι τὸ τηλεγράφημά του προσθέτει: «μετὰ τοῦ σερ Οὐίλλιαμ,

ἐληγομένησα νὰ σᾶς πῶ καὶ τοῦτο: Ὁ Ροδόλφος ἰσχυρίζεται, ὅτι γνωρίζει ποῦ εὐρίσκονται αἱ ἐπιστολαὶ καὶ προτείνει νὰ μοῦ τὰς ἀποδώσῃ ἀντὶ τῆς ἀποφυλακισέως του. Δὲν ἔχει οὔτε κἀν τὸ θάρρος νὰ ὑποστῇ τὴν ποινὴν του καὶ ἐπωφελεῖται αὐτοῦ τοῦ μυστικοῦ διὰ νὰ τὴν ἀποφύγῃ. Ἄνανδρος μέχρι τῆς αἰῆς!

Ὁ μαρκήσιος ἐδάχουσε κ' ἐσιώπησε.

— Δυστυχισμένος πατέρας! ἐσυλλογίσθη ὁ Βωτιέ. Τί μαρτύριον ὑρίστανται!...

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ Μωρίς Ζιλλάρ ἐφορτώνετο κυριολεκτικῶς ἀπὸ δῶρα ἐκ μέρους τῆς οικογενείας Χόλκερ καὶ προσεπάθει νὰ πείσῃ τοὺς καλοὺς ἐκείνους ἀνθρώπους νὰ τὸν ἀφίσουν νάνα χωρήσῃ ἀμέσως.

— Ἀδύνατον! τῷ ἔλεγεν ὁ Ἀμερικανός. Ἄν γυρίσατε στὸ Λονδὶνον, θὰ αναγκασθοῦμε νὰ σᾶς συνωδεύσωμε. Ἡ γυναῖκα μου καὶ ἡ κόρη μου δὲν ἐννοοῦν μὲ κανένα τρόπον νὰ σᾶς ἀποχωρισθοῦν τόσο γρήγορα. Ἐλάτε, τώρα ποῦ ἠσύχασεν ὁ κ. Δερινύ, ἀναβάλετε τὸ ταξεῖδι σας μερικὲς ἡμέρας. Δὲν εἶνε κανένα μεγάλο πρᾶγμα. Ἐὰν μπορούσαμε νὰ

μενος τόσον γρήγορα σᾶς καὶ τὴν οικογένειάν σας, πρέπει νὰ φύγω χωρὶς ἀναβολή.

— Ἔστω, ἀπεκρίθη ὁ Οὐίλλιαμ Χόλκερ· εἰσθε πάντοτε συνεπὴς πρὸς τὸν ἑαυτὸν σας· τόσον γενναῖος ὅσον καὶ ἀποφασιστικός. Κύριε Ζιλλάρ, θὰ περάσωμε μαζί σας τὸν πορθμὸν τῆς Μάγχις, ἰδοῦ!

— Μπράβο, μπαμπά! ἐπεδοκίμασαν αἱ δύο νεαρὰ θυγατέρες τοῦ κ. Χόλκερ. Θὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὸ Λονδὶνον μὲ τὸν κ. Ζιλλάρ. Αὐτὸ εἶνε! Ἡ ἐκδρομὴ μας ἄλλως τε, μὲ τὴν βλάβην τοῦ «Καρχαρίου» κατέστη πρὸς τὸ παρὸν ἀδύνατος. Δὲν πειράζει! προσέθεσαν πονηρῶς αἱ δύο Ἀμερικανίδες, γὰρ λίγον καιρὸ, ἄς ἀπαλλαγθοῦμεν ἐπὶ τὴν μανία τῶν ταξιδιωτῶν. Πῶς διασκεδαστικὸν θὰ εἶνε νὰ παρακολουθήσωμε τὸ κινήγι τῶν ἐπιστολῶν, ποῦ θὰ κάμη, ὁ κ. Ζιλλάρ στὸ Λονδὶνον.

— Βλέπετε; εἶπε γελῶν ὁ ἑκατομμυριοῦχος πρὸς τὸν ντέτεκτιβ· μᾶς ἐγίναντε ἀπαραίτητος. Δρόμο λοιπὸν γὰρ τὸ Λονδὶνον! Κ' ἐγὼ ὁ ἴδιος ἄρχισα νὰ

ἐνδιαφέρωμαι πολὺ γι' αὐτὴ τὴν ἱστορία τῆς κασσετίνας. Καὶ ὁμολογῶ, ὅτι ἀφότου εἶδα μὲ τὸν τρόπον ἐξασκεῖτε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ντέτεκτιβ, θὰ εὐχαριστηθῶ πολὺ νὰ σᾶς ξαναἰδῶ νὰ ἐργάζεσθε καὶ δὲν ἀμφιβάλλω καθόλου ὅτι θὰ ἐπιτύχετε.

Ὁ κ. Χόλκερ ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν.

Ἡ μυστηριώδης ὑπόθεσις τῶν ἐπιστολῶν τοῦ μαρκηρίου τὸν ἐνδιέφερον. Εἶχε βάλῃ τὸν Μωρίς νὰ τῷ διηγηθῇ ὅλας τὰς λεπτομερείας, καὶ πολλὰκις κατὰ τὸ διάστημα τῆς διηγήσεως, αὐτὸς καὶ αἱ θυγατέρες του, ἐφροκίμασαν ἀκούοντας τοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποίους διέτρεξεν ὁ τολμηρὸς ντέτεκτιβ.

(Ἐπιτελεῖται συνέχεια) ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΧΙΟΝΙ

ὉΥ συνέβη ἐφέτος ἓνα πρᾶγμα, ποῦ δὲν τὸ ἐνθυμοῦμαι ὅσα χρόνια ζῶ εἰς τὰς Ἀθήνας: Εἶδα παράστασιν εἰς θεάτρῳ νὸν θέατρον μίαν ἀπὸ τὰς πρῶτας ἡμέρας τοῦ Νοεμβρίου! Καὶ ὠρισμένως εἰς τὴν Νέαν Σκηνήν, ὅπου ἐπαίξετο ὁ «Διάβολος», ἐν ἀριστοῦργημα τοῦ Οὐγγρου φράντς Μόλναρ. Ἀλήθεια, τὸ θέατρον εἶχε τὴν τέτατον' ἀλλὰ τί σημαίνει; τὰ θερινὰ θεάτρα τῶν Ἀθηνῶν σκεπάζονται ἀπὸ τὸν Αὐγουστον. Καὶ ὡς τὰ μέσα τοῦ Ὀκτωβρίου, τὸ πολὺ, παύουν. Ποτὲ δὲν μοῦ συνέβη νὰ ἰδῶ παράστασιν εἰς θερινὸν θέατρον τὸν Νοέμβριον. Καὶ ἂν ἐμείνεν ἄλλοτε ἀνοικτὸν κανένα ὡς αὐτὴν τὴν ἐποχὴν, ἐγὼ δὲν ἐπήγγιζα οὔτε μὲ ἐπανωφόριον. Φέτος ὅμως, ὡς τὰς ἀρχὰς τοῦ Νοεμβρίου, ἡ βραδιάς ἦταν τόσο γλυκειάς, ὥστε δὲν ἔπαυσα νὰ συγνάξω εἰς τὰ ὑπαίθρια θεάματα ὅπως καὶ τὸ καλοκαίρι. Κ' ἐνθυμοῦμαι καλά, ὅτι ἐκεῖνο τὸ βράδυ ποῦ ἐπαίξετο ὑπὸ ἀπλήν τέταν ὁ «Διάβολος», εἶπα εἰς ἓνα φίλον μου.

— Ἐκπλήξεις μᾶς ἐπιφυλάττει αὐτὰς ὁ χειμῶνας! Νοέμβριος, καὶ τὰ θερινὰ θεάτρα ἀνοικτὰ καὶ οἱ θεαταὶ χωρὶς ἐπανωφόρια!... Μοῦ φαίνεται ὡς ἄν φέμμα... Τί θὰ συμβῇ ἄρα γε παρακάτω;

Καὶ πραγματικῶς, συνέβη κατὰ ἐπίσημα ἐκπληκτικόν: Μετ' ὀλίγας ἡμέρας, εἶχαμεν εἰς τὰς Ἀθήνας τὸ πρῶτον χιόνι! Ἦταν Δευτέρα πρωί, 16 Νοεμβρίου, ὅταν μ' ἐξύπνησαν αἱ χαρούμεναι φωναὶ τῶν παιδιῶν, ὅτι ἔξω χιονίζει καὶ μάλιστα τὸ στρώνει. Ἀλλὰ συνήθως τέτοια φωνὰ δὲν μ' ἐξύπνουσιν, παρά κάποιον

πρωὶ ἀπὸ τὰ τελευταῖα τοῦ Δεκεμβρίου, ἢ τοῦ Ἰανουαρίου, ἢ τοῦ Φεβρουαρίου. Εἶνε μάλιστα καὶ χρονίως, ποῦ κανένα πρωὶ δὲν τυχαίνει νὰ κοῦσω, ὅτι χιονίζει ἔξω καὶ τὸ στρώνει. Τὸ χιόνι σταματᾷ ἀπλῶς εἰς τὰ γύρω βουνά. Πολιορκεῖ τὰς Ἀθήνας, ἀλλὰ δὲν κυριεύει τὴν πόλιν. Μόνον φέτος, ἀφοῦ ἔστηρε τὴν πολιορκίαν του, ἐπεχειρήσε καὶ εἰσβολὴν ἀπὸ τὰ μέσα Νοεμβρίου. Πρωτοφανές! οὔτε οἱ γεροντότεροι δὲν ἐνθυμοῦνται τέτοιαν βίαν.

Ἀλλὰ μοῦ ἐφάνη φυσικόν. Ἀφοῦ ὁ Νοέμβριος, ἐσυλλογίσθη, ἤρτισε μ' ἐκπλήξεις, ἔπρεπε καὶ νὰ τελειώτῃ. Τὸ ἐν ἐπιτακτὸν καὶ ἀσύνθηδες, φέρει πάντοτε τὸ ἄλλο. Δι' αὐτὸ συμπεραίνω, ὅτι ὅλος ὁ ἐφετεινὸς χειμῶν θὰ εἶνε ἀπὸ τοὺς ἐπιτακτικούς. Καὶ ἐν ἀπὸ τὰ δύο θὰ συμβῇ: ἢ θὰ ξεθυμῇ τὴν γρήγορα, μὲ τὴν μανίαν ποῦ ἄρχισε, καὶ θὰ ἔχομεν καλοκαίρι· ἀπὸ τὸν Φεβρουάριον ἢ ἡ πρώτη αὐτὴ μανία θὰ εἶνε τὸ προμήνυμα ἄλλης, μεγαλύτερας, καὶ ὁ χειμῶν θὰ παρατεθῇ ὡς τὸν Μάιον.

Γελᾶτε!...Κ' ἐγὼ γελῶ. Διότι ἐνθυμοῦμαι τώρα πῶσον πανηγυρικῶς διαψεύδονται αἱ προσητεῖαι τῶν μετεωρολόγων. Προφητεύουν ὅτι θὰ ἔχομεν τὸν βαρύτερον χειμῶνα, καὶ μᾶς ἐρχεται ὁ γλυκύτερος· προλέγουσιν ὅτι θὰ μᾶς ἔλθῃ ἓνα πρῶτον καὶ θαυμάσιον καλοκαίρι, καὶ ὁ χειμῶν παρατείνεται ὡς ποῦ ἐορτάζομεν τὴν Πρωτομαγίαν μὲ χιονοπέλεμον. Ἀλλὰ ἐγὼ δὲν εἶμαι μετεωρολόγος. Ἀπλῶς ἐκφράζω ἓνα προαισθημα ποῦ μοῦ ἐγεννήθη μὲ τὸ πρῶτον χιόνι. Καὶ τὰ προαισθήματα διαψεύδονται πάντοτε ὀλιγώτερον ἀπὸ τὰς προφητείας τῶν μετεωρολόγων.

Ὅσον διὰ τὸ πρῶτον ἀθηναίων χιόνι, ξεύρω καλά ὅτι, περιμένετε ἀνυπομένως τὸ δεύτερον. Διότι ἐκεῖνο τῆς 16ης Νοεμβρίου ἠγωνίσθη μὲν εὐτυνεϊδῶς καὶ ἀξιεπαίνως νὰ στρωθῇ, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσε. Καὶ ὁ χιονοπόλεμος, τὸν ὁποῖον ἠλπισαν ὅλα τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὸ πρωί, ἐματαιώθη. Τί κρίμα!...

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΤΟ ΨΩΜΙ

Γ' Ἀποσπάσματα ἀπὸ ἓνα θανμάσιον καὶ πολλὴ ἐπίκαιρον ποίημα τοῦ Γάλλου ποιητοῦ Μπουσσόρ.]

Ὁ Ψῶμι τῶν ἀνθρώπων, θαυμάσιε καρπε τῆς γῆς! Ἀπὸ τῆ στιγμῆ ποῦ σ' ἐμιστεύθηκα τὰ μαῦρα σάλαια, συλλογιζέσθης κ' ὀλομόναχος ὁ σποριᾶς, μὲ ποῖον ἀγῶνα ἐπίμονο, πρῶτα σπόρος, ἔπειτα χορτάρει καὶ τέλος ὄριμο στάχυ γὰρ τὸ δρεπάνι καὶ τὸ δρεμάτι, ἐκχρποφόρησες:

Ποῖα τρανὴ δύναμι, σπέρμα μόλις ὄρατὸ, ποῦ ἐνειροπολοῦσες χωμένο στὰ ἔγκυατα τοῦ κάμπου, σ' ἔχαμε νὰ τινάχθῃς πρὸς τὸν γαλάζιον οὐρανόν, μαστωμένο ἀπ' ὅλους τοὺς χυμούς τῆς γόνιμης γῆς, γὰρ νὰ γίνῃ τὸ ξανθοπρόσωπο ψωμί, τὸ χρυσομένο ἀπ' τὰ φιλιὰ τῆς φωτιᾶς;

Γιὰ νὰ γίνῃ τὸ ἔξοχο αὐτὸ ἔργο, χρειάσθηκε νὰ προσθέσῃ κ' ὁ ἀνθρώπος τὴν τέλμη του στὴν ὑπομονὴν τοῦ ἀγροῦ κ' ὁ φλογερὸς ἥλιος, κ' ἡ δρασιά τῆς νυκτός, κ' ὁ ἀέρας τοῦρανοῦ, ποῦ εἰσχωροῦν μέσα στὰ σαμμένα χώματα, χρειάσθηκε νὰ βοηθήσουν τὸ κοφετερό ἀλέτρι.

Γιὰ νὰ γεννηθῇ τὸ ψωμί ἀπ' τὸ μικροῦλην τὸ σπέρμα, χρειάσθησαν τὰ βῶδια ποῦ τὰ ἐδάμασε ὁ δραστήριος ἀνθρώπος γὰρ τὸ κουραστικὸν ὄργωμα, τὸ ἀκούραστο δρεπάνι, ἡ διαστικὴ μυλιπέτρα, τὸ νερό, τὸ ἀλάτι, τὸ προζύμι, λαχταριστὸ μέσα στὸ ζυμάρει, κ' ἡ πυρρὴ κοκκινάδα τοῦ φούρνου!

Γιὰ νὰ σὲ πλάσουν, Ψωμί, τὰ πάντα συνεργάσθησαν. Ὁ βαρετὸς ἀκαμάτης ποῦ τὸν εθεῖρε ἢ στενοχώρια, μπορεῖ νὰ σὲ τρώγῃ, χωρὶς νὰ σ' ἐννοῇ. Ἐκεῖνος, ποῦ θριάμβος του εἶνε νὰ ὑποδουλώσῃ τοὺς ἀδελφούς του ἐκεῖνος, ποῦ πλουτίζει ἀπ' τῶν ἀνθρώπων τῆς ἀθλιότητες ἀπὸ τῆς συμφορῆς, μπορεῖ νὰ σὲ βλέπῃ καταφρονετικῶς.

Ὁ καλὸς ὅμως ἐργάτης, ἐκεῖνος ποῦ κοπιᾶζει νύκτα-μέρα, γνωρίζει καλά πῶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παῖτῃ γὰρ τὴν ἐργασία του, ἓνα κομμάτι ψωμί. Συγινεῖται ποῦ σὲ βλέπει ὁ ἀνθρώπος, γιὰτὶ συλλογίζεται: «Νὰ τὸ ἔργον ἔλο, νὰ ὁ ἄξιος μισθὸς ὅλου τοῦ ἀκάματου ἀνθρώπου μὸχθοῦ!»

Τὶ μορτὴ γιὰ τὴν οικογένεια, ἢ ἀπροσδόκητη ἐπιστροφή σου! Σφίγγονται ὅλες ἡ καρδιές, ὅταν ἀνήσυχη ἢ μητέρα κρᾶξῃ στὸ σπίτι: «ἀκρίθηνε τὸ ψωμί!»

Ὡ, κάμε μας νὰ ἰδοῦμε τὴν μεγάλην Εἰσὴν τῶν μέλλοντος! Μίλησέ μας, διδάξέ μας! Γίνου ἐσὺ ἢ τροφή καὶ τοῦ πνεύματος, καθὼς εἶσαι καὶ τοῦ σώματος μας.

Πλασμένο ἀπ' ὅλους καὶ γιὰ ὅλους, ὦ Ψωμί τῶν ἀνθρώπων, πές μας ἐσὺ πῶς εἶνε πιά καιρὸς νὰ ζήσωμε ὡς ἀδελφία ποῦ εἶμαστε! Ἄς κάψῃ ἐπιτέλους ἡ ἀλληλοσφαγία! Ἐμπνευσέ μας τὴν ἐφίλην γιὰ τὴν ἀγρία πάλη! Γιὰτὶ τώρα α ἰπάξου με ε ὁ ἔνας ἀπ' τὸ στήμα τοῦ ἄλλου τὰ κομμάτια σου, ἀντὶ νὰ μάθωμε νὰ τὰ μοιραζόμεσαστε!

Οἱ ἐβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοὶ δημοσιεύονται σήμερον εἰς τὴν γ' σελίδα

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' εξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθείς παρασχόν εις τήν χάραν ημῶν ὑπηρεσίας καὶ υπό του Οικουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ως ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εις τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ		Ἐξωτερικοῦ	
Ἐτησίᾳ	δρ. 8.—	Ἐτησίᾳ	φρ. 10.—
Ἐξάμηνος	4,50	Ἐξάμηνος	5,50
Τριμήνος	2,50	Τριμήνος	3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἐκαστοῦ μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτικῶν Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμᾶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐδριπέδου ἀρ. 88, παρὰ τὸ Βαρθάκειον

Περίοδος Β'. — Τόμος 22ος

Ἐν Ἀθήναις, 28 Νοεμβρίου 1915

Ἔτος 37ον. — Ἀριθ. 52

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES KANCEL

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Συνέχεια).

Συγχρόνως ὁ Ραούλ ἐνεύσεν εἰς τοὺς ὑπηρετάς νανοῖζον μίαν φιάλην σαμπάνιας, ἐπέμισε τὰ ποτήρια καὶ ὑψῶνων τὸ ἰδικόν του πρὸς τὴν τρίχρον, ἣ ὅποια ἐπλατάγηεν εἰς τὸν ἀέρα, εἶπεν ἀπελθὼς:

— Ἄς πιούμε στήν υγεία τῆς Γαλλίας!

Ὅλοι ἐβγαλάν ἀμέσως τὰ καπέλλα των, τὰ ἐσήκωσαν ψηλά καὶ συνέκρουσαν τὰ ποτήρια των μετ' ὁποῖο τοῦ μικροῦ πατριώτου, ὁ ὅποιος ἐξηκολούθησε:

— Καὶ στήν υγεία τῆς εὐεργετριάς μου, ποῦ τῆς ὄσειλω τὰ πάντα, τῆς ὠραίας καὶ καλῆς μίς Μπριδζ!

Καὶ ἡ δευτέρα αὕτη πρόποις ἔγεινε δεκτὴ μετ' ὁποῖο ἐνθουσιασμὸν τῆς πρώτης. Κατόπιν οἱ «χαλεσμένοι» τοῦ Ραούλ ἐκάθησαν ὀλόγυρα εἰς τὸ τραπεζομάνδηλον, διὰ νὰ τιμῆσουν τὰ ὠραία του φαγητά.

Τὸ γεῦμα φαιδρότατον διήρκεσε δύο ὥρας, ὑπὸ τὸ προστατευτικὸν φύλλονμα τοῦ ἀλγαρόπου. Ὁ Σέρ Ράλφ καὶ ὁ ἑστανταίερος ἀφοῦ ἔφαγαν καὶ ἤπιαν καλά, ἔκαμαν μίαν μονομαχίαν. Ὑπνοῦσε τὴν ὁποίαν νικητὴς ἀνεκρηύχθη ὁ Ἀργεντινὸς, διότι ὠρισμένως τὰ ροχαλιτά του ἦσαν ἤχηρότερα.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ Μίς Μπριδζ καὶ ὁ Ραούλ συναμίλων περὶ τοῦ μέλλοντος. Ἡ Ἀμερικανὶς τῷ ἔλεγεν, ὅτι

«Σὴν υγεία τῆς Γαλλίας!» (Σελ. 413, στ. 2')

ΤΟ 38ον ΕΤΟΣ

Ἀπὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1915, ἡ «Διαπλάσις τῶν Παιδῶν» εἰσέρχεται εἰς τὸ 38ον αὐτῆς ἔτος.

Οἱ συνδρομηταὶ μας, τῶν ὁποίων ἡ συνδρομὴ ἔληξεν ἤδη ἢ λήγει μετ' ὀλίγον, παρακαλοῦνται ν' ἀνανεώσωσιν ἐγκαιρῶς, καὶ εἰ δυνατὸν ἀπὸ τοῦδε, πρὸς ἀποφυγὴν μεγάλης συνσωρευσεως ἔγγραφων κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

Οἱ ἐγγραφόμενοι ἢ ἀνανεοῦντες τὴν συνδρομὴν των, ἐπισηνῶσιν ἢ ἐξάμηνον, ἀπὸ σήμερον μεχρὶ τῆς 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ, θὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ τῆς πρώτης ἐβδόμαδος τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου, καθ' ἣν ὁ κληρωθὸς ἴσους, εἰς μόνον, θὰ κερδίῃ ΜΙΑΝ ΔΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΜΕΤΟΧΗΝ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἀξίας δραχ. 100, μ' ἐπιπλέον κέρδους 50,000.

Εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους 1916 θὰ γίνωνται ἈΛΛΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ Ἀφῶν ποιικίλων, ἀξίας 1600 ἐν ὅλῳ δραχμῶν, εἰς ἐκάστην τῶν ὁποίων, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ δημοσιευθέντος εἰς τὸ 43 φύλλον, σελ. 344. θὰ συμμετέχουν οἱ ἐγκαιρῶς προσηλωσάντες τὴν συνδρομὴν των διὰ τὸ 1916. Τὰ δῶρα διὰ τοὺς 50 κερδίζοντας ἀριθμοὺς ἐκάστης τῶν τεσσάρων τούτων Κληρώσεων, θὰ εἶνε ὅμοια μετὰ τῆς Τετάρτης Κληρώσεως ἐ. ἔ. ἢ ὅποια δημοσιεύθη εἰς τὸ 46ον φύλλον, σελ. 372.

Ἐκτὸς τούτων, οἱ ἀνανεοῦντες τὴν συνδρομὴν των ἢ ἐγγραφόμενοι νέοι μεχρὶ τῆς 30 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιωφεληθῶσιν τοῦ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥ ΤΩΝ ΤΟΜΩΝ, περὶ οὗ ἴδε ἐν τῷ προηγουμένῳ φυλλαδίῳ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ τόμους τῆς Διαπλάσεως καὶ τῆς Βιβλιοθήκης διὰ ἀπερὶστα ὅρατα τὰς ὄρας σας.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ ὅσον αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίῳ ἐλήφθησαν ἀπὸ 11—17 Νοεμβρίου

- ΑΘΗΝΩΝ: Μαρία Χ. Τσουανᾶκου, Δημ. Π. Μανθῆς, Κ. Μπατιστάτος, Κωνστ. Μ. Μανιάκης, Μ. Γαλέος, Ἰω. Α. Πελεκάνος, Ἐμ. 19. Κασσιβέτης, Κωνστ. Β. Κάραβέλλος, Ἐμ. Α. Μπουρνιάς, Φαλμακὴ Ἀκτῆ, Ἄντων Ν. Πολίτης (δύο), Γεωργ. Κλ. Σουραπάς.
- ΑΙΓΙΟΥ: Π. Βασιλειάδης, Ἰω. Τζαμάνος, Ἐλένη Ι. Βασιλειάδου.
- ΑΜΑΔΙΑΔΟΣ: Χρυσὴ Σισίνη.
- ΑΜΦΙΣΣΗΣ: Ἐπαμ. Α. Νικιάης.
- ΒΟΛΟΥ: Ἡλ. Α. Ἀρδαβάνης, Γ. Ἥλιος, Γ. Λαμπρόπουλος.
- ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ: Χρ. Ι. Κουστίνης.
- ΚΑΙΡΟΥ: Μαρίνα Πιζάνη.
- ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Σοφὸς τοῦ Μέλλοντος.
- ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Μαρίνα Α. Ζακυνθινὸς, Ἰω. Α. Ζακυνθινός.
- ΛΑΜΙΑΣ: Μίνα Α. Τσάλλη.
- ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Μ. Α. Παπαζήσης.
- ΜΕΣΣΗΝΗΣ: Αεωνίδας ὁ Σκαρτιάτης, Α. Α. Ἀδαμίουλος, Θεοδόσιος Ὀμήγας, Κ. Ρουτίσης.
- ΠΑΤΡΩΝ: Γυθειωτάκη, Κατίνα Μάντη.
- ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Π. Χ. Κολυβάς, Βασ. Κ. Μουραφῆς, Ι. Μιχαλακιάκος.
- ΣΥΡΟΥ: Γεωρ. Η. Μανθῆς, Σπυρ. Ι. Κολοκοῦνης, Φωτεινὴ Λαμπου.
- ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Στ. Ἰατροῦ, Χρ. Κ. Θεοδορόπουλος, Μαντινέως, Μιχαὴ Ἐανθομαλλοῦσα.
- ΧΑΛΚΙΑΔΟΣ: Ἀν. Χρ. Λεμπέσης, Π. Σ. Καραντζῆς.
- ΧΙΟΥ: Δημ. Γ. Κοκκιδης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ δνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν κληρωτὶδα καὶ ἐκλήρωθησαν οἱ ἐξῆς δύο ἸΩΑΝ. ΤΖΑΜΑΝΟΣ ἐν Αἰγίῳ καὶ Μ. Α. ΠΑΠΑΖΗΣΗΣ ἐν Λαρίσσει, οἱ ὅποιοι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου.

τὸ ἴδιον ὄνομα.) Σκιαβομαρόν Ἑλληνα (δὲν ἔχω εἰδήσεις τῶν ἀπὸ τῶ κομμάτια σου, κάποιος ἐκλήρωθη προχθές, ἀλλὰ δὲν ἔχωρεσε· τὰ κάνει πολὺ μεγάλη καὶ τὸ σημερινὸν εἶνε διπλάσιον.) Νουταλίαν (ἀμα συγγρισθῆ τὸ σπῆτι, γράψε μου καὶ περισσότερα.) Μεσομακίη Ἀκτῆν (ναί, δλήφθη) Γ. Ἐδθ. Λαγ. (εὐχαριστῶ διὰ τὸ ξεσπᾶθμα.) Ἐνδοξοῦ Γαλλίαν (μελέτα λοιπόν ἢ τάξις σου εἶνε δύσκολη.) Ὑπερήφανον Κεφαλλονιοπούλαν (ἐλαβῶ, εὐχαριστῶ· μὰ γιατί τόση τεμετελία; μετ' ὀλίγην θέλησιν θὰ ἠμπορούσεσ νὰ τὴν νικήσῃς.) Νέον Ἑλληνα (βραβεῖον ἔστειλ.) Ἰω. Α. Πελ. (αὐτὸ δὲν γίνεται· πρέπει γὰ τοὺς ὁμολογήσῃς τὴν ἀλήθειαν.) Γέρον ποῦ Μορηᾶ (βραβεῖον ἔστειλ.) Ὑπερ Πατρίδος (πολὺ λυπήθηκα διὰ τὴν καυμένην τὴν Ἑλλην, καὶ εὐχομαι νὰ γίνῃ ἐντελῶς καλά.) Νεαδὸν Ἐυπακίδην (ἐδημοσίευσά τῶνομα.) Θαλασσοπούλι τοῦ Στόλου (ἔστειλα.) Λάτριδα τῆς Ἀσπασίας (ὄραιοτάτη ἢ ἐπιστολή σου· βραβεῖον ἔστειλα.) Σκλήκ (ὄχι, καλλιτέρα γὰ τρώγῃς καὶ... νὰ μὴ σοῦ δημοσιεύω.) Δημ. Μανούσην μάλιστα, πρὸς 10 λεπτά τὸ καθῆνα· ἀλλὰ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ τόμου πρὸς λεπτά 20) Μαντινεία, Μισσοσούε, Ομηρικὸν Ἦσος, κτλ. κτλ. Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 17ην Νοεμβρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τοῦ 152ου Διαγωνισμοῦ Ἀύσεων Ἀγούστου—Νοεμβρίου.

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ μεχρὶ τῆς 10ης Ἰανουαρίου. Ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῆ.

627. Λεξιγέριμος

Μ' ἕνα ἐπιρρημα κοινὰ
Ἐν' ἀπὸ τὰ ἄγρα ζῶα,
Θὰ κάμῃς κάποιον, ζακουστόν
Διὰ τὸν ὄϊόν του, Τρεῖα.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀδείας τοῦ Ἑλληνισμοῦ

628. Στοιχειόγραφος.

Εἰς ἐμὲ ἂν ὑποπέσῃς,
Λύτα, θὰ τιμωρήθῃς.
Τὰ δύο πρώτα ἂν ἀφαιρέσῃς,
Ἐν ἀγνώσῃμα θὰ ἴδῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐταστοῦ τοῦ Ἰδεώδους

629. Μεταγραμματισμός.

Διῶξε φ' καὶ βάλε εἰ
Καὶ σ' αὐτὸ τὸ μεταξὺ
Θὰ χαθῆ τὸ ἐρπετό
Καὶ θὰ ὄγγ' ἔκτι ζυγᾶ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Καταδρομικοῦ Ἑλλη

630. Αἶνιγμα.

Μάντις τῆς Τροίας τὸ ἀρσενικόν μου,
Ὁραία βασίλισσα τὸ θηλυκόν μου.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἐβουδαίας Σιβύλλης

631. Κἀθιγμα

* * * * *
Νιάντικα σταθῶν οἱ
ἀστερισκοὶ διὰ γραμμάτων, οὕτως, ὥστε
νᾶναγινώσκονται ὀριζωντίως ἐκ τῶν ἀνω
κατὰ σειρᾶν: Μοῦσα,
* * * * *
Προφήτης καὶ στρατηγός
τῶν Καρχηδονίων.
* * * * *
Καθῆτω: ἐξ ἀριστερῶν
κατὰ σειρᾶν: Ἀρχαῖος θεός, χώρα τῆς Ἑλλάδος, ὄλικόν, ἄρσενικόν τῆς Ἰταλίας. Πλαγίως δέ, δεξιῶν ἐκτὸς Ἀκρόπολις καὶ ἀριστερῶν ἄστρομα.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἐνδοξοῦ Γαλλίας

632—636. Μαγικὸν Γράμμα.
Τῆ ἀνταλλαγῆ ἐνός γράμματος ἐκάστης κατὰ τὴν λέξιν δι' ἐνός ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθῶν, ἄνευ ἀναγραμματισμοῦ, ἄλλαι τῶσαι λέξεις:

φᾶρος, τόπος, ὄμμα, αἰτία, Μαρία.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κόρης τοῦ Ἰονίου

637. Ἐρωτησις

Σημεία τὸ ση μετ' ὕψιλον,
Τὶ τάχα νὰ σημαίνῃ;
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Τροαποῦσῶν Ἑλλάδος

638. Ποιήλη Ἀριστοιχίς

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν κατὰ τὴν ζητούμενων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθῆξῃς, ἀποτελοῦν διάσημον γινάκκα τῆς ἀρχαϊότητος:

- 1. Γεωργικὸν ἐργαλεῖον 2. Οὐράνιον σῶμα 3. Ἰδιὸν ἄγγρον 4. Χωρίον τῆς Ἀστικῆς περιήμων 5. Βασιλεὺς ὀμηρικὸς 6. Μῆν 7. Κράτος τῆς Ἀσίας.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Λεμεισιανῆς

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 39

482. Πρωσία (πρὸς, γα.)—483. Σπᾶρος—σπάρος—484. Βόλος ἢ Βάλος.

485: Α Ι Γ Ρ Α Ι Ο Ν 486—490. Διὰ τοῦ
Ι Κ Α Ρ Ο Σ Α: λόγος, Ἰούλιος,
Γ Α Ζ Η Σ ἔλαρος, πόλις, Ἀσίως.—491. Διότι δὲν εἶνε βουδός.—492.
Α Ρ Η Σ ΝΕΥΑΣ—ΝΑΝ—
Ι Ο Σ ΤΗ(Νορβηγία, ἙΑρ.
Ο Σ ὙπΝος, ἈρχΤρος.
Σ

ΣειρΗν.—493. Σάκκος; κενὸς δυσκόλιος ἴσταιται ὄρθιος.—494. Ἡ Ἀπάλασις διαπλάττει. (Ι διὰ πλᾶ-σῆ; διὰ πλᾶ-τῆ;)

Μικρὰ Ἀγγελίαι

[Ἡ λέξις μετ' ἀπλά στοιχεῖα τῶν 8 στοιχῶν λεπτά 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτά 5 μόνον μετ' ἀπλά στοιχεῖα τῶν διπλάσιον, καὶ μετ' ἀπλά τὸ τετραπλάσιον. Ἐλάχιστος θεός 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ διπλοῦνται τῶν 15 πληθύνονται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ ὅμοιος ἐστὶς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μετ' ἀπλά τὴν ἀπλά στοιχεῖα τῶν 8 στοιχῶν, ὑπολογίζεται ὡς εἰς λέξεις ἀπλά.—Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται].

[ΙΕ—67]

Γελομένη κληρώσεως Ἀαχίσιος Ἑλληνό-παιδος, ἐξήχθη ἀριθ. 160, ἀνήκων εἰς τὸν Δασπροστεφῆ Βασιλέα ἐν Ἀζρίστῃ.

[ΙΕ—68]

Μετ' ὀμορφῆ καὶ πατριωτικῆ φευδόνουμα, γεμάτα ἀπὸ ὄνειρα καὶ παλμός, κατέρχεται στὸ Δημοφιμισμὸς ὁ «Σύνδεσμος Ἑλληνοπαιδῶν» μετ' ἡν ἐπιπλᾶ πῶς ὅλοι οἱ καλλιπῆστοι θὰ τὰ ὑποστηρίξουν:

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ
ΕΘΝΙΚΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ
ΓΕΝΑΙΟΥΧΟΣ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ
ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

[ΙΕ—69]

Ἀλβανικόν Ἠπειρώτα. Θερμώτατα συλλυπητήρια ἐπὶ θανάτῳ προσφίλους υἱῶν μητρῶς).

Ἐάντι προσωπεύων τὸν σύνδεσμον, νομίζω ὅτι δὲν παραιτοῦμαι αὐτοῦ.

ΠΕΙΡΑΚΤΗΡΙΟΝ

[ΙΕ—70]

Φύλατε ἡμῶν Πλάτων ἐπὶ τῆ ὀνομαστικῆς ἐσφῆρτῆ σου τοῦ εὐχόμεθα Ἀβραμαῖα ἀραβὰ καὶ Μαθουάλια ἔτη.

Μελαχροινὸ Διαβολάκη, Γέρος τοῦ Μορηᾶ, Μαντινέως, Στ. Σταμπολῆς.

[ΙΕ—71]

Ἐκλογεῖς! Κατερχόμενοι εἰς τὸν εὐγενῆ ἀγῶνα τοῦ Δημοφιμισμοῦ, ζητῶ τὴν ΦΗΦΟΝ σας. Ὅλων!!!

ΙΝΔΑΔΑΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ